

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 ΜΑΪΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Επί τη συνεδριάσει της 18 του Απριλ.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, θεωροῦσα ὡς ἐν τῶν ἀναγκαιότερων καὶ τὴν σύστασιν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καὶ συσκεφθεῖσα, ἐξελέξατο τοὺς Κυρίους Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον, Γ. Παπαῖ Ἡλιόπουλον, καὶ Ἀναγνώστην Ζαφειρόπουλον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Επί τη συνεδριάσει της 20 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐνεκρίθη νὰ διαταχθῶσιν ἡ ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως τοῦ δανείου τῆς Σύρας ἐπιτροπὴ, καὶ ἡ διευθυντικὴ τοῦ Λίγαίου πελάγους ἐπιτροπὴ νὰ παύσωσιν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν χρεῶν τῶν.

Ἐπρεβλήθη νὰ διορισθῆ φρούραρχος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Παλαμηδίου καὶ Ἰτζ-καλέ, καὶ ἐνεκρίθη ὁ στρατηγὸς Φωτομάζας, ὅστις ἦτον καὶ πρότερον.

Διὰ νὰ διευθυνθῶσι τὰ τῆς Πελοποννήσου στρατιωτικὰ μὲ δραστηριότητα καὶ ταχύτητα, ἐπρεβλήθη νὰ διορισθῆ εἰς γενικὸς ἀρχηγὸς, καὶ ἐνεκρίθη ὁ στρατηγὸς Θ. Κολοκοτρώνης, ὅστις νὰ διατάξῃ ἐντόπως ὅλους τοὺς κατὰ μέρος ὀπλαρχηγούς τῆς Πελοποννήσου νὰ ἐκβάλωσιν ἕκαστος ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται, ὅλους τοὺς ἀδυναμένους νὰ φέρωσιν ὅπλα· νὰ προμηθεύῃ τὰς ἀναγκαίους τροφὰς τῶν στρατευμάτων ἀναλόγως ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἕως οὔ νὰ καμῆ τὴν προμήθειαν ἢ Διοικήσεις· νὰ διευθύνῃ τὰ πολεμικὰ του κινήματα καὶ σχέδια κατὰ τὰς χρεῖας· νὰ μεταχειρίζεται, χρεῖας τυχεύσης, καὶ τὴν βίαν, διὰ νὰ ἐνεργηθῆ ταχέως ἡ στρατολογία, ἢ ὁποῖα νὰ ἦται γενικὴ, καὶ χωρὶς τιμῆς ἐξαιρέσεως· καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ γυναικόπαιδα, ὡς φέροντα ἰμῶδια εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας.

Ἐπρεβλήθη καὶ ἐνεκρίθη νὰ εἰδοποιηθῶσιν ὅλοι οἱ ὀπλαρχεγοὶ τῆς Πελοποννήσου δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων τὴν εἰρημινὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, καὶ

νὰ διορισθῶσι νὰ πείθωνται εἰς τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, τόσον εἰς ὅσα ἀποβλέπουσι τὰ πολεμικὰ κινήματα, ὅσον καὶ εἰς ὅσα ἀφορῶσιν τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν τροφῶν.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 21 ταῦ αὐτοῦ.

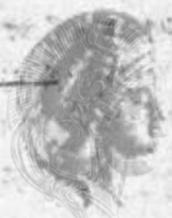
Ἐπρεβλήθη καὶ ἐνεκρίθη νὰ γενῆ ἔγγραφον παρηγορητικὸν καὶ ἐνθαρρυντικὸν πρὸς τοὺς διασωθέντας ἐκ Μεσολογίου ὀπλαρχηγούς, ἐν ᾧ νὰ προστεθῆ καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις ἐπιθυμεῖ νὰ πληροφορηθῆ τὴν κατάστασιν των κ. τ. λ.

Ἐπρεβλήθη καὶ ἐνεκρίθη νὰ γενῶσιν ἔγγραφα πρὸς τοὺς προκείμεους τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Πετζῶν ἐπαινετικὰ διὰ τὴν μεταξύ των ἀδελφικὴν ἔνωσιν, καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν κάμνουσιν ἐτοιμασίαν τῶν πλοίων των.

Ἐνεκρίθη νὰ διορισθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Πετζῶν καὶ Πόρου, καὶ οἱ Κρανιδιώται καὶ Κάτω-Ναχαγιῶται νὰ μεταβῶσιν εἰς Ὑδραν, διὰ ν' ἀσφαλίσωσι καὶ αὐτὴν καὶ ἑαυτοὺς, ἀπαντῶντες πᾶν ἐνδεχόμενον κίνημα τῶν ἐχθρῶν.

Ἐπρεβλήθη καὶ ἀπεφασίσθη νὰ σταλῶσιν ἐγκύκλια ἔγγραφα εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος, δι' ὧν νὰ γνωστοποιῶνται τὰ αἴτια, τὰ ἴποια ἠνάγκασαν τὴν Γ. ἐθνικὴν Συνέλευσιν νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας τῆς, καὶ ν' ἀφιερῶσιν ὅλην τὴν κυβέρνησιν τῶν πραγμάτων μας εἰς ὀλίγα τινὰ ἀτεμα ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον τρέχει ἡ πατρίς· ἢ ἀπόφασις τῆς Διοικήσεως περὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ αὐτοῦ συστήματος τῶν δημογερόντων εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ ὅτι θέλουσι διορισθῆ μεταξύ τῶν ἰδίων ἐπαρχιωτῶν ἔφοροι, διὰ νὰ διευθύνωνται πρὸς αὐτοὺς ὡς εἰς κέντρον, αἱ διαταγαὶ τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ ἐκτελῶνται διὰ τῶν δημογερόντων.

Ἐπρεβλήθη καὶ ἐνεκρίθη νὰ διαταχθῶσιν οἱ δημογερόντες Ἀθηνῶν νὰ μὴ δημοσιεύωσι διὰ τῆς ἐφημερίδος τί ἐναντίον εἰς ὅσα ἐθέσωσιν ἢ Γ. ἐθνικὴ Συνέλευσις, οὔτε τί προσωπικὸν ἢ ἰδιαιτέρον, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ κινήσῃ τὰ πάθη, ἢ νὰ ἐγειρῆ φιλονικίας ἀτύπου.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ἡ νέα Διοίκησις μας, ἅμα λαβούσα εἰς χεῖρας τοὺς οἴακας τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἔδειξε τὴν μεγαλητέραν δραστηριότητα εἰς κίνησιν τῆς μεγάλης μηχανῆς, καὶ δὲν ἀμέλησεν ἑθὺς ἐξ ἀρχῆς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς πληρωσιν τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους· ἀλλὰ στερημένη, κατὰ δυστυχίαν, διόλου ὄλων τῶν εἰς τούτο ἀναγκαίων μέσων, καθὼς εἶναι δῆλον τῆς πᾶσιν, εὐρίσκει πανταχοῦ δυσκολίας, τὰς ὁποίας μόνη ἢ συμπραξίς τῶν πολιτῶν ἡμπορεῖ νὰ ὑπερικήσῃ· ἐπειδὴ μόνη ἢ μεγάλη τῶν ἀναλαβόντων τὸ μέγα διοικητικὸν βᾶρος εἰς τοιαύτας δεινὰς περιστάσεις, καὶ χωρὶς τινος πύρου, φρόνησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ οἰκονομήσῃ τὰ ἄλλως ἀπολύτως ἀνοικονόμητα.

Ἡ πρώτη φροντίς τῆς σεβαστῆς Διοικήσεώς μας ἦτον ἡ ἐξοικονομησις τῶν τροφῶν διὰ τὰ στρατεύματα, καὶ εἰς πραγμάθειαν τῶν φρουρίων, καὶ ἐπὶ τούτο ἔστειλεν ἀμέσως ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς Σύραν, ὡσπὺς ἠλπίζετο νὰ γένη ἰκανὴ προμήθεια αὐτῶν· ἔρριψε δ' ἐνταυτῷ τὴν προσοχὴν τῆς καὶ ὅθεν ἄλλοθεν εὐδύνατο νὰ ἐλπίσῃ τοιαύτην προμήθειαν, καθὼς καὶ ἐγίνεν. Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν παρὰ τῆς Διοικήσεως προμηθευθεισῶν τροφῶν, μᾶς ἐπρομήθευσε κατ' αὐτὰς, καὶ καθημερινῶς μᾶς προμηθεύει μὲ ἀφθότους τροφὰς καὶ ὁ ἔνθερος ζῆλος τῶν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ὁμογενῶν, καὶ ἄλλων φιλελληνικωτάτων ἀλλογενῶν· ὥστε καὶ τὰ στρατόπεδά μας, καὶ τὰ φρούριά μας ἡμποροῦμεν αὐτάγκως νὰ ἐφοδιάσωμεν καὶ ἐξοικονομήσωμεν.

Ἐν καιρῷ ἐφρόντισεν ἡ Διοίκησις καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον, καὶ ἐξέδωκεν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς. Ἐφρόντισε περὶ συστάσεως τῶν ἀναγκαίων στρατοπέδων, τὰ ὅποια καὶ καθημερινῶς ἐφοδιάζει μὲ τὰ χρειώδη, καὶ περὶ προκαταλήψεως τῶν ἀναγκαίων θέσεων εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐν συντόμῳ, ἡ Διοίκησις, ὅσον τὸ κατ' αὐτὴν, προσπαθεῖ νὰ κάμῃ καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ εἰς τὴν κατὰ πάντα καλὴν τῶν πραγμάτων κυβερνήσιν. Ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ Διοίκησις καταγιγνεται τόσον σπογδαίως, φρονίμως καὶ δραστηρίως εἰς τὴν καλὴν τῶν πραγμάτων κυβερνήσιν, ἂν συντρέξωσι καὶ οἱ πολῖται εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν σωτηριωδῶν αὐτῆς διαταγῶν ἐκτέλεσιν, καὶ δὲν ἀπαιτοῦσι παρ' αὐτῆς αὐστηρῶς ὅ,τι δὲν ἔχει νὰ δώσῃ, ἢ Ἑλλὰς δὲν ἔχει βεβαιότατα τίποτε νὰ φοβηθῇ· καὶ ἂν χρέος τῆς πατρικῆς διοικήσεως ἦναι νὰ διοικῇ καλῶς, εἶναι ὅμως καὶ χρέος τοῦ χρηστοῦ πολίτου νὰ σέβηται τὰς διαταγὰς τῆς, νὰ πείθεται ἀκριβῶς εἰς αὐτὰς, νὰ τὰς ἐκτελέῃ πιστῶς, καὶ προσταζόμενος νὰ τρέξῃ εἰς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος νὰ μὴ προφασίζηται προφάσεις ἀσυγχωρήτους, καὶ τότε ἀναντιρρήτως εὐοδοῦνται τὰ πράγματα.

Τὴν 22 τοῦ μηνὸς τούτου τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ Προέδρου ὑπῆγαν καὶ ἐθεώρησαν τὸ Μαρούσι-

τζιον, διὰ νὰ παρατηρήσωσι τὴν κατάστασιν τοῦ, καὶ ὑπεδέχθησαν μὲ τὴν ἀνήκουσαν τιμὴν. Ὁ φρουραρχὸς διετάχθη νὰ κάμῃ διαφόρους ἀναγκαίας ἐπισκευὰς, καὶ ἤδη ἐργάζονται ἀδιακόπως. Θέλουν μετακομισθῆ εἰς αὐτὸ καὶ τὰ δύο μεγάλα τηλεβόλα κανόνια, τὰ ὅποια εὐρίσκονται πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ λιμένος. Τῇ ἑπαύριον, ἡμέρα κυριακῇ, ὑπῆγαν ὡσαύτως εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ Παλαμηδίου, διὰ νὰ παρατηρήσωσι καὶ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ τοῦ φρουρίου, καὶ νὰ ἐμφυχώσωσι τὴν φρουρὰν, ἣτις ἐπρόσφερεν ὅλην τὴν ἀνήκουσαν τιμὴν εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἡ ἐνταῦθα φρουρὰ ηὐξήθη, καὶ ἡ θέσις τῶν Μύλων ὀχυρόνεται ἤδη καλῆτερα, καὶ μὲ ὅλην τὴν δραστηριότητα, φρουραρχοῦντος, καὶ ἐπιστατοῦντος τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μαυρομιχάλη, μέλους τοῦ παύσαντος Ἐκτελεστικοῦ Σώματος· ὥστε ἤδη τὸ Ναύπλιον εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν πολυχρονίου ἀντιστάσεως. Δὲν εἴλκυσεν ὀλιγώτερον τὴν προσοχὴν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ προμήθεια τῶν φρουρίων τῆς Κορίνθου, τῆς Μονεμβασίας καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐν προσέτι ἀπὸ τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα τῶν ἐργασιῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐστάθη κατ' αὐτὰς καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς μετοικήσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν Πετζῶν εἰς Ἰθάκην. Ἡ μετοίκησις αὕτη θέλει ἐπιφέρει τὴν ἔνωσιν τοῦ ναυτικοῦ τῶν δύο νήσων. Οἱ Πετζιώται ἔχουν περισσότερα καὶ μεγαλῆτερα πλοῖα παρὰ τοὺς Ἰθακίους, ἀλλ' ὀλιγωτάτους ναύτας· ὅταν δὲ ἐνωθῶσι, ὁ στόλος μας καθίσταται ἀκαταμάχητος, καὶ δύναται νὰ μχταιώσῃ τὰ κινήματα ὄλων τῶν ἐχθρικῶν στόλων, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ κτυπήσωσι πρῶτον τὰς ναυτικὰς μας νήσους, καὶ, ἀφ' οὗ ἐπιτύχουν, νὰ ἀπικλείσωσι τὸ Ναύπλιον. Δικαίως λοιπὸν ὅλον τὸ ἔθνος ἐπιθυμεῖ αὐτὴν τὴν ἔνωσιν τῶν ναυτικῶν μας δυνάμεων, καὶ ὅλοι οἱ φρόνιμοι, καὶ καλοὶ πατριῶται συντρέχουσιν εἰς τὸ νὰ τὴν κατορθώσωσι. Κατ' αὐτὰς ἐστάθη εἰς Πέτρας ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως καὶ ὁ Κύριος Ἀνδρέας Χ. Αναργύρου Πετζιώτης, μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τούτον. Καὶ τώρα πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ μετοίκησις τῶν οἰκογενειῶν, καὶ ἡ ἔνωσις τοῦ ναυτικοῦ κατορθοῦνται κατὰ τὴν εὐχὴν ὄλον τοῦ ἔθνους.

— Ὁ συνταγματάρχης Κύριος Θ. Γόρδων εὐρίσκειται πρότινων ἐδομαδῶν ἐνταῦθα. Ὁ φιλέλλην οὗτος Ἀγγλος μεταχειρίζεται τὴν ἐμπειρίαν, τὰς γνώσεις καὶ τὴν ὑπόληψίν του, διὰ νὰ κατασταθῇ ἀληθῶς ὠφέλιμος εἰς τοὺς Ἕλληνας. Αἱ βοήθειαι, τὰ ὅποια ἔκαμε, καὶ ὑπόσχεται νὰ κάμῃ, καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐγενῆ αἰσθημτά του, θέλουν τῷ ἐκκύσει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους.

— Ἀπὸ γράμμα τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Κ. Θ. Κολοκοτρώνη τῆς 21 πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὴν νύκτα τῆς 20 καὶ 21 ὄλοι αἱ πυρκαϊαὶ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν κάμπου τῆς Καρυταίνης ἐσβέσθησαν· τὴν δὲ 21 αἱ προφυλακαὶ ἶδον καιόμενα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τὰ Σαφ-

καὶ τὸ Δυρράχι, χωρία πλησίον τῆς Πολια-
νῆς, καὶ ἐσυμπέραντο, ὅτι ὁ ἐχθρὸς κινεῖται κατὰ
τὸν Μιστρά, καὶ τῶν Ὀπιτινῶν χωρίων. Τοῦτο παρεκί-
νησε τὸν Γεν. ἀρχηγὸν νὰ μεταβῇ εἰς Στερνίτζαν,
χωρὶον δυνατὸν τῆς Καρυταίνης, ὅπου εὕρισκτο ὁ
Καπετ. Γενναῖος Κολοκοτρώνης, καὶ ὁ Στρατ. Δ. Με-
λετιόπουλος μὲ ἰκανὸν στρατεύμα, καὶ ἐκείθεν ἔπεμ-
ψαν ἀνθρώπους πρὸς τὸν στρατ. Νικήταν, εὕρισκόμενον
εἰς Δερβένια, διὰ νὰ πληροφορηθῶν· καὶ ἐὰν ὁ
ἐχθρὸς κινῆται πρῶτον κατὰ τοῦ Μιστρά, νὰ πέ-
σουν κατόπιον του· ἐὰν δὲ πρὸς τὰ φρούρια τοῦ Μεσ-
σηνιακοῦ κόλπου, νὰ ὑπάγουν νὰ πιάσωσι τὰ Δερβέ-
νια. Οἱ στρατηγοὶ Α. Λόντις, Σωτήριος Θεοχαρό-
πουλος, καὶ Χρύσανθος Σισίνης ἐπεσιμμένοντο μὲ ἰκα-
νὸν στρατεύμα εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ὥστε θέλουν συν-
αχθῆ ὑπὲρ τὰς εἰς χιλιάδας στρατεύματας.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος, ὁ Κιου-
ταχῆς ἐπῆγε κατὰ τῆς Μονῆς τῆς Βαρνακόβας, κει-
μένης εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λιδωρικίου. Ἡ ὀλιγάριθμος φρου-
ρὰ, συκκιμένη ἀπὸ ὀλίγους μοναχοὺς καὶ τινὰς στρα-
τιώτας τοῦ στρατ. Δ. Σκαλτζᾶ, ἀντεστάθη μὲ ἀνδρεί-
αν. Ὁ δὲ ἐχθρὸς, μὴ δυνθεὶς νὰ κατορθώσῃ τίπο-
τε, οὔτε μὲ τὸ πλῆθος, οὔτε μὲ τὰ κανόνια, ἄρ-
χισε νὰ ἀνοίγῃ ὑπόνομον (μῖναν)· ἀλλ' ἐν τούτῳ οἱ
στρατηγοὶ Γ. Τζόγκας καὶ Γ. Ράγκος, εὕρισκόμενοι
εἰς Παππαδιαν, χωρίον τῶν Κλαβάρων, μὲ περίπου 800
στρατιώτας, ἔτρεξαν εἰς βιήθειαν, καὶ κτυπήσαντες
τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τὰ ὀπίσθια, ἂν καὶ πολὺ περισ-
σοτέρους τὸν ἀριθμὸν, τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ἀποχωρήσωσιν· ἰ-
δόντες δὲ, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ ἀνθέξῃ ἡ Μονὴ,
ἔβγαλαν ὅλα τὰ σκεύη καὶ τὰς τροφὰς, καὶ καταστή-
σαντες αὐτὴν ἄχρηστον εἰς τὸν ἐχθρὸν, τὴν ἐγκατέλι-
πον.

Περὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ
Μεσολογγίου, καὶ τῆς ἡρωϊκῆς ἀνα-
χωρήσεως τῆς φρουρᾶς.

Αἱ τροφαὶ εἶχαν ἀρχήσει πρὸ ἡμερῶν βαθυμῆδον νὰ
ἐλαττοῦνται, ἕως ὅτου ἐξέλιπον διόλου περὶ τὰς 25
τοῦ Μαρτίου. Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἐφθασε καὶ
ἡ παρὰ τοῦ ναυάρχου Μιαούλη διακουμένη μοῖρα,
καὶ ἐπροσπάθει νὰ ἀνοίξῃ τὴν λίμνην, διὰ νὰ ἐμ-
θάσῃ τροφὰς· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς εἶχε προκαταλάβει ὅ-
λας τὰς εἰσόδους, κατασκευάσας ἐπ' αὐτῶν κανονο-
στάσια, τὰ ὅποια κατέσταινον ἀδύνατον τὴν εἰσχώ-
ρησιν τῶν βαρκῶν τοῦ στόλου μας, ὅστις, ὦν ὀλιγά-
ριθμος, καὶ μὴ ἔχων ἰκανοὺς ναύτας, δὲν ἐδύνατο
νὰ ἀποχωρίζεται πολὺν καιρὸν ἀπὸ αὐτὰς. Ἡ ἐμ-
φάνισις τοῦ στόλου, καὶ τὰ ἐγκαρδιωτικὰ γράμματα
τῶν ἐν αὐτῷ ἐπικρατῶν, καὶ τοῦ ναυάρχου, ἐμ-
ψύχων ἐν μέσῳ τούτων στερήσεων καὶ ταλαιπω-
ρίας τὴν φρουρὰν. Ὡστε ἀπεβίασε νὰ ὑποφύγῃ καὶ
ἄλλας πολὺ σκληροτέρας, ἐλπίζουσα νὰ λάβῃ τὰς

τροφὰς, καὶ νὰ θριαμβεύσῃ τελευταίον κατὰ τῶν
βαρβάρων, τοὺς ὁποίους κατετρόμαξε καὶ ἀδυνάτησε
τόσον ἡ ἀξιωματικὸς μάχη τῆς Κλείσοβας. Ἄρ-
χισε λοιπὸν νὰ τρέφεται μὲ κρέατα ἵππων, μου-
λαρίων, ὄνων, σκύλων, γατῶν, ποντικῶν· μὲ κα-
θούρους τῆς θαλάσσης, τοὺς ὁποίους ἠγόραζαν ἀ-
κριδὰ, πυροβολούμενοι ἀπὸ τὰ λαντζόγια τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ τελευταίον μὲ τὰς ἀρμύρας, φυτὰ φυόμενα πα-
ρὰ τὴν λίμνην, τὰ ὅποια ἀδυνατίζαν ἐτι μᾶλλον τοὺς
τρώγοντας, ἐρεθίζοντα τὴν κένωσιν. Εἰς τιαύτην κα-
τάστασιν, πολλοὶ τῶν ἀσθενῶν ἀπέβησκον, καὶ ἄλ-
λοι, διὰ τὴν ἀκαθαροσίαν τῆς τροφῆς ἢ τὴν παντελεῖ
στέρησιν, ἐπιπτον λειποθυμημένοι κατὰ γῆς. Λί ἡ-
μέραι ἐπροχωροῦσαν, τὰ κακὰ τῆς φρουρᾶς ἠύξανον,
καὶ ὁ στόλος ἐν τούτῳ δὲν ἐδύνατο νὰ κατορθώσῃ
τίποτε. Μία μικρὰ καὶ κεκρυμμένη εἰσόδος εἶχε
μείνει ἄγνωστος εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐν ᾧ ἤρχετο
νὰ ἐμῆ ἐν πλοιάσιον ἀπὸ τοῦ στόλου μὲ εἰδήσεις
καὶ μὲ ὀλίγους σάκκους ἀλεύρου, παρετηρήθη καὶ αὐ-
τὴ ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ ὠχυρώθη. Ἡ φρουρὰ τελευ-
ταίον, ἀπελπισθεῖσα ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ βοήθειαν, ἔγραψε πρὸς
τοὺς ἔξω ἐπικρατῶν νὰ καταβῶν εἰς ῥήτην ἡμέ-
ραν (τὴν 10 Ἀπριλ.) εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ
δώσου σημεῖον, διὰ νὰ ἐξέλθωσι καὶ αὐτοὶ μὲ ἔφοδον, καὶ νὰ
δυνηθῶν νὰ σώσου καὶ τὸν ἀδύνατον κίσμον.
Τὰ γράμματα ταῦτα ἐφθασαν ἀσφαλῶς πρὸς τοὺς ἔξω,
καὶ ἡ φρουρὰ ἐπερίμενε ἀνυπομόνως τὴν στιγμήν τοῦ
τολμηριῦ τούτου ἐπιχειρήματος, ἂν καὶ ἤξευρεν,
ὅτι ἐμελλε νὰ διαβῇ ἀπὸ τίσας φάλαγγας, ἀπὸ
διπλᾶ καὶ τριπλᾶ περιχαρακώματα, καὶ πύργους.
Κατὰ δυστυχίαν ἕνας Βούλγαρος ἢ Σέρδος, ἐξελθὼν
ἐκ τῆς φρουρᾶς, αὐτομόλησε πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ
ἐφάνερωσε καὶ τὸν σκοπὸν, καὶ τὸ σχέδιον, καὶ τὴν
ἡμέραν τῆς ἐξόδου.

Ὡς τρεῖς χιλιάδες ἐσυμποσοῦντο οἱ στρατιῶται τῆς
φρουρᾶς ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινες ἐδύνατο ὀ-
πωσοῦν, βοηθούμενοι, νὰ κινήσῃ, καὶ νὰ σωθῶν ἀπὸ
τὸν κίνδυνον, ὡς χίλιοι οἱ ἐργάται καὶ ἄλλοι μὴ ἰ-
κανοὶ διὰ τὰ ἄρματα, καὶ ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας
τὰ γυναικόπαιδα. Οἱ ἀσθενεῖς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀ-
δύνατοι εἶχαν ἀπόφασιν, ἐὰν ἐβλεπὸν δύσκολον καὶ τὴν
στιγμὴν ἐκείνην τὸ ἐπιχείρημα, νὰ καῶσι μέσα εἰς
τὰ ὀσπίτια, καὶ πολλοὶ γέροντες καὶ γυναῖκες μὲ τὰ
παιδιά των δὲν ἐφρόντιζαν τίποτε ἄλλο, εἰμὴ πῶς νὰ
μὴ πέσωσι εἰς τὰς χεῖρας τῶν βαρβάρων, καὶ ὅτι
πάθουν, ὡς πάθουν.

(Τὰ λοιπὰ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων 31 Μαρτίου.

Καθ' ἐκάστην αὐξάνει εἰς τοὺς κατοίκους τῆς μη-
τροπόλεως ταύτης ἡ αἰσθησις καὶ ἡ συμπάθεια ὑπὲρ
τῶν Ἑλλήνων. Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἴδομεν τὴν
δούκισσαν τοῦ Δαλματίας, καὶ τὴν μαρκησίαν τοῦ Μαρ-
μιῆς νὰ ὑπάγωσι μόναι των ἀπὸ μαγαζίου εἰς μα-

μαζίων, ἀπὸ Δύρας εἰς Δύραν, εἰς τὸ πολυανθρωπώτερον καὶ ἐμπορικώτερον μέρος τῆς πόλεως, τὸν δρόμον τοῦ Σαϊντ-Οκρέ, νὰ ζητῶσι, καὶ νὰ συνάξωσι δῶρα διὰ τοὺς πληγωμένους Ἕλληνας, καὶ βοήθειαν διὰ τοὺς ἥρωας τοῦ Μεσολογγίου· νὰ δέχωνται μὲ τὴν αὐτὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸ δηνᾶριον τῆς χήρας, καὶ τὴν εὐεργεσίαν τοῦ πλουσίου.

Γράφουν ἀπὸ Μασσαλίας, ὅτι τὴν 23 Μαρτίου ἠέλησαν νὰ ρίψωσι εἰς τὴν θάλασσαν μίαν νεοαναπηγηθεῖσαν κορδέταν τοῦ πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου, πλὴν εἰς τὸ καταΐθασμά της ἐχαλάσθη. Τοῦτο θεωρεῖται εὐτυχὴς οἰωνὸς διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἡ πόλις μας παρουσιάζει τὴν σήμερον τὸ πλέον παράξενον μίγμα· δὴ Ἕλληνας καὶ Τούρκους ἀνακατωμένους, καὶ θαυμάζοντες ὅτι εὐρίσκονται ὁμοῦ, χωρὶς νὰ κινῶνται εἰς τὴν μεταξύ των σφαγὴν· ἐκεῖ, ἐξωματικοὶ ἐτοιμαζόμενοι νὰ ὑπάγωσι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὀλίγον μακρύτερα Γάλλοι ὑπὸ μισθὸν τοῦ πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου. Ὁ στρατηγὸς Λιβρᾶν ἀκολουθεῖ μὲ παντοίους τρόπους νὰ ἀποπλακᾷ, καὶ νὰ κερδίξῃ ὅσους περισσύτερους ἀξιωματικούς καὶ μηχανικούς διὰ τὸν Μεχμέτ-Ἀλῆν· καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας μία ἀρκετὴ συνουσία ἀπὸ αὐτῶν τῶν μισθωτῶν ἀναχωρεῖ εἰς τὴν Αἰγύπτου.

(Ἐφημ. Λαυσ.)

Αὐτόθεν 14 Ἀπριλίου.

Ἡ φήμη, ὅτι ὁ δούξ τοῦ Οὐέλινγκτων ἀπέτυχε διόλου εἰς τὴν ἀποστολὴν του πρὸς τὴν αὐλὴν τῆς Ῥωσσίας, διεδόθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς Παρισίους, καὶ σήμερον βεβαιώνεται ἐντελῶς ἀπὸ γραμμάτων τοῦ Λονδίνου. Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, τὰς ὁποίας λαμβάνομεν δι' ἐκτάκτου μέσου, λέγουσι ὅτι τὰ τελευταῖα γράμματα τοῦ δούξ τοῦ Οὐέλινγκτων μᾶς κάμνουν νὰ μὴν ἐλπίσωμεν πλέον τίποτε. Ἡ αὐλὴ τῆς Ῥωσσίας ἐπιμένει εἰς τὴν ἀκριθεῖ ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τοῦ 1812 περὶ Μολδοβλαχίας, καὶ ἀπῆρρίπτει πᾶσαν μεσιτείαν ἀπὸ μέρους τῶν ἄλλων δυνάμεων εἰς τὴν μετὰ τῆς Πόρτας διαφορᾶν της.

Νεώτεραι εἰδήσεις φανεροῦσι ὅτι ὁ δούξ τοῦ Οὐέλινγκτων ἀνεχώρησεν ἐκ Πέτρουπόλεως.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 4 Ἀπριλίου.

Μετὰ τὴν συντυχίαν, τὴν ὁποίαν ἔλαθε μετὰ τοῦ Ρεῖξ-ἐφέντη ὁ Κύριος Μιντζάκης, ἐπαρουσίασε μίαν σημείωσιν, διὰ τῆς ὁποίας, ἐξ ἀνόματος τῆς διοικήσεώς του, παρέστησεν εἰς τὴν ὑψ. Πόρταν τὰ ἐξῆς·

„ Ἡ αὐλὴ τῆς Ῥωσσίας, βεβαρυμένη ἀπὸ τὴν ἀπέραντον ἀργοπορίαν τῶν ὑποθέσεων, προβάλλει τελευταῖον εἰς τὴν ὑ. Π. τὰ ἐξῆς τρία προκαταρκτικὰ ζητήματα.

„ Οἱ Σέρβοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι κρατημένοι εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς ὄμηροι, νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, καὶ ἡ Σερβία ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μὲ τὴν Πόρταν, καὶ ὄχι ποτὲ μὲ τὸν πασσᾶν τοῦ Βελιγραδίου. — Αἱ ἡγεμονίαι τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας ν' ἀποκατασταθῶσι εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ 1821 ἔτους. — Νὰ ἀποσταλῶσι εἰς τὰ σύνορα πληρεξούσιοι Τούρκοι, διὰ νὰ πραγματευθῶσι, καὶ νὰ ἐξομαλίωσι τὰς μεταξὺ τῶν δύο τούτων δυνάμεων διαφορὰς, κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ τὰς βάσεις τῆς σημειώσεως τοῦ Στρογανόφ.

„ Ἡ αὐλὴ τῆς Ῥωσσίας δίδει εἰς τὴν Πόρταν 41 ἡμερῶν ὄριον, διὰ νὰ δώτῃ τὴν τελευταίαν ἀποφασιστικὴν ἀπόκρισιν· ἀλλῶς ὁ Κύριος Μιντζάκης ἔχει τὴν προταγὴν ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μὲ τὴν συνοδίαν του, καὶ μὲ τοὺς ὑπηκόους Ῥώσους.

„ Ὁ ἕκτακτος ταχυδρόμος, ὅστις εἶναι ἀξιωματικὸς Ῥώσος, περιμένει τὴν ῥηθείσαν προθεσμίαν, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ τὴν ἀπόκρισιν.

Ὁ Κύριος Μιντζάκης εἶχε παραγγελίαν νὰ κοινοποιήσῃ τὴν σημείωσιν ταύτην καὶ εἰς τοὺς παρὰ τῆ Ὀθωμανικῆ Πόρτα ξένους μινίστρος.

— Ἀπὸ νεωτέρας εἰδήσεις μαθαίνομεν, ὅτι πρὸ τοῦ τελους τῆς δοθείσης προθεσμίας, ὁ Ρεῖξ-ἐφέντης, μετακαλεσάμενος τὸν Κύριον Φραγκίνην, διορηθῆναι τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας, τὸν ἐκοινοποίησεν, ὅτι ὁ σουλτάνος ἀπεφάσισε νὰ δεχθῇ τὰ προβλήματα τῆς Ῥωσικῆς αὐλῆς, καὶ ὅτι μετὰ τὸ Μπαϊράμι, ὁ ἴδιος Ρεῖξ-ἐφέντης θέλει ἐνταμωθῆ μετὰ τοῦ Κυρίου Μιντζάκη καὶ ὁμιλήσῃ διεξοδικώτερον. Ἐν τούτοις ἐπροσκληθήσαν καὶ οἱ υἱοὶ τῶν δύο ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας, καὶ ἐνεχειρίσθησαν εἰς αὐτοὺς, ἔμπροσθεν καὶ τοῦ Κυρίου Φραγκίνην, τὰ φερμάνια, τὰ ἀφορῶντα τὴν κένωσιν τῶν δύο αὐτῶν ἐπαρχιῶν. Ἐγένετο λόγος καὶ περὶ ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων τῆς Πόρτας· οἱ δὲ ὄμηροι τῶν Σέρβων δὲν εἶχαν ἀφεθῆ ἀκόμη.

Διορθώσεις.

Εἰς τὴν ἀθῆν εἰς τὸ Μεσολόγγιον Ἀριθ. 53 τῆς Γεν. Ἐφημ. σελ. 212, στήλη α. στιχ. 18. κάτωθεν ἀς γραφῆ: Μὲ τρόπον στρέφουν τὰ βλέμματά των, ἀντὶ τοῦ Μὲ τρόπον κτλ.

Εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. 59. σελ. 235. στήλη α. στιχ. 18 ἀς γραφῆ ἀνοχῆ ἀντὶ τοῦ ἐνοχῆ.

Αὐτόθι στήλη β. στιχ. 18. ἀς γραφῆ διὰ ναῦτας ἀντὶ τοῦ πάντα.

Σελ. 236. στήλη α. στιχ. 14. κάτωθεν ἐσιγακᾷ ἀντὶ τοῦ ἐσυγκᾷ.